

rit.

вечъ, о сжд-бо стро - га, Мой-та мла-дось от-лѣ - тя!

Зарадъ правда и свобода
Цѣлъ животъ се азъ борихъ;
За доброто на народа
Сили, младость изхабихъ!

Ахъ, кждѣ сте, дни благатки,
Дни на волность и борба?
Непрѣжални сте и сладки
Въ мойта жалката сждба!

Азъ те виждамъ, земльо мила,
Виждамъ твойтъ планини,
Дѣто ти си ме кърмила
Въ мойтъ крѣхки младини.

Но измама е горчива
Този образъ, и не трай:
Той отъ менъ се бързо скрива
И остава скърбъ безъ край!

Брѣзовъ.

